

Ц И Е В А :

За Прву Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
 За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 круна по године 6 круна.
 За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
 Претплата се прима само у год. и полугодишњим роковима.
 Поједини број 20 хелера.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплати се шаље поштом унутрашњом, само и веома средно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, т. Перу Рамада новићу, К. Ц. агенту у Котор.
 Дошли су шаљу Уредништву. Узврати се не враћају.
 За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Главни уредник: Милош Живковић

СЛУЖБЕНИ ДИО.

МИ

НИКОЛА I.

по милости божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Дајемо на знање и објављујемо: Да смо на предлог Нашег Министарског Савјета, по саслушању Нашег Државног Савјета, а у извршењу тачке II. чл. 221. Устава ријешили наредити и наређујемо:

ЗАКОН

О

УРЕЂЕЊУ ПРИВРЕДНОГ САВЈЕТА.

Члан 1.

При Министарству унутрашњих послова на Цетињу установљава се Привредни Савјет, који ће својим савјетима бити на руци Министарству унутрашњих послова и Министарству финансија у питањима привредним, трговачким, индустријским и финансијским.

Члан 2.

Привредни Савјет састоји се најмање из 15 чланова, који се постављају на четири године указом Књазу Господару на предлог Министра унутрашњих дјела.

Члан 3.

Чланови се бирају из редова теоријски или практички спремних људи у привредним, трговинским, индустријским и финансијским питањима.

Члан 4.

Савјет бира себи председника, потпредседника и секретара на 4 године.

Члан 5.

Председник Савјета сазива и управља сједнице, одржава ред при расправљању, заступа Привредни Савјет према трећим лицима, потписује са секретаром сва акта.

Потпредседник замјенује председника, кад је овај спријечен, у свима дужностима.

Секретар држи записник, води преписку и потписује са председником сва акта, која изилазе из Савјета.

Члан 6.

Задатак је Савјета:

1.) да даје своје мишљење о постојећим законима привредне, трговачке, индустријске и финансијске струке и указује на потребне измене;

2.) да даје своје мишљење о законским пројектима, који се тичу народне привреде, трговине, индустрије и финансије, прије него се поднесу законодавном тијелу, на потицали они од стране Министарства унутрашњих послова, или кога другог министарства;

3.) да на позив Министарства унутрашњих послова или финансија, као и по својој иницијативи израђује законске пројекте, који се тичу народне привреде, трговине, индустрије и финансије, које ће Министарства законодавном тијелу подносити;

4.) да даје своје мишљење о свима установама, које се тичу привредног, трговачког, индустријског или финансијског унапређења државе;

5.) да даје своје мишљење о трговачким уговорима са страним државама;

6.) да даје своје мишљење о повластицама појединцима или капиталистичким друштвима, из земље или са стране, у пословима привреде, трговине и индустрије;

7.) да даје своје мишљење о увозу страних разноврсних продуката, а извозу домаћих;

8.) да тражи и испитује узроке исељавања домаћег елемента и да предлаже сходне мјере за сузбијање исељавања, а уз то да даје своје мишљење о евентуалној колонизацији елемента, способног за унапређење сваке гране привреде;

9.) да даје своје мишљење о свима извјештајима и предлозима, које би појединци или поједине државне или приватне установе поднјели Министру унутрашњих послова, а тичу се побољшања привреде, трговине и индустрије у Црној Гори;

10.) да даје своје мишљење министру унутрашњих послова о предлогу и корисном трошењу појединих буџетских позиција, намијењених потпомагању домаће привреде, трговине и индустрије;

11.) да води уопште бригу о побољшању сваке гране привреде и одстрањењу свега онога, што пријечи развитак било пољопривреде, било трговине, било индустрије.

Члан 7.

Чланови Привредног Савјета из мјеста састају се у сједнице редовно свакога мјесеца, на позив председников, а чланови из унутрашњости долазе у сједнице на позив председников по претходном одобрењу Министра унутрашњих дјела. Ванредно се састају у сједнице чланови из мјеста, као и чланови из унутрашњости на позив Министра унутрашњих дјела, а и на приједлог 4 члана за прве, а 8 за друге, кад се за то потреба укаже.

Члан 8.

Привредни Савјет рјешава на својим сједницама уз присуство барем 8 чланова релативном већином гласова. При једнакој подјели одлучује председник.

Мањина, као и појединац има право поднјети засебне предлоге и одвојена мишљења, која се морају у записник увести.

Члан 9.

Сви чланови су дужни долазити на сједнице. Који члан без ваљаног оправдања изостане са сједнице, подвргава се казни, која ће се поближе одредити на првом састанку Привредног Савјета.

Члан 10.

Чланство у Привредном Савјету почасно је звање и не даје право ни на какву плату.

Члановима, који нијесу са Цетиња, плаћа се уз подвоз и дневница од 6 круна дневно.

Члан 11.

Сва Министарства дужна су Привредном Савјету стављати на расположење све податке, које овај буде требао за рјешавање појединих питања.

Члан 12.

Привредни Савјет подноси сва своја ријешења Министарству унутрашњих послова, односно по финансијским предметима Министарству финансија, на која су ова дужна у најкраћем року одговорити.

Члан 13.

Преписка између Савјета и других власти, лица или установа, ако се преписка тиче задатка Привредног Савјета, ослобођава се плаћање поштарине.

Члан 14.

Сви трошкови Савјета подмириће се из државне благајне, из буџета за пољопривреду.

Члан 15.

Овај закон важи од дана, кад га Књаз Господар потврди.

Препоручујемо свима нашим министрима, да овај закон обнародују и извршењу се његову старају, властима заповиједамо да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравују.

Цетиње, 6. септембра 1906. године.

Никола с. р.

(М. П.) Видно и ставно државно печат, чужар државног печата. Министар правде. Мило Дожић с. р.	Председник Министарског Савјета, Министар унутрашњих дјела Л. Мијушковић с. р. Министар војни Бригадир Ј. Вукотић с. р. Министар финансија и трговине А. Радовић с. р. Министар унутрашњих дјела Лабуд Гојнић с. р. Министар правде " " Заступник Министра просвјете и црквенијех послова Мило Дожић с. р.
--	---

МИ

НИКОЛА I.

по милости божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Председника Нашег Министарског Савјета, саслушавши Наш Министарски Савјет, а на основу чл. 45. Устава и чл. 14. закона о изборима народнијех посланика, именујемо за посланике у Народној Скупштини бригадире:

Војводу Ђура Петровића,
Војводу Мијајла Вучинића, и
Јова Мартиновића.

Наш Председник Министарског Савјета нека изврши овај указ.

Цетиње, 15. септембра 1906.

НИКОЛА с. р.

Предсј. Мин. Савјета
Министар Иностр. Дјела,
Л. Мијушковић с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра војног ријешили смо и рјешавамо:

да се бригадир Јово Мартиновић разријешни од дужности команданта колашинске бригаде.

Наш Министар војни нека изврши овај указ.

Број 3016—4—1133.

Цетиње, 15. септембра 1906.

НИКОЛА с. р.

Министар војни
Бригадир Ј. Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра унутрашњих дјела постављамо:

за управитеља зетско-брдске области бриг. Јова Мартиновића, досадашњег управитеља морачко-васојевићке области, по потреби службе;

за управитеља морачко-васојевићке области бриг. војводу Лакића Војводића, команданта васојевићке бригаде.

Наш Министар унутрашњих дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 12. септембра 1906.

НИКОЛА с. р.

Министар унутрашњих дјела:
Лабуд Гојнић с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Заступника Нашег Министра просвјете и црквенијех послова, Нашег Министра правде, постављамо:

за секретара друге класе Министарства просвјете и црквенијех послова Милисава М. Дедовића, досадашњег управитеља основних школа у Трстенику.

Заступник Нашег Министра просвјете и црквенијех послова, Наш Министар правде, нека изврши овај указ.

Цетиње, 12. септембра 1906.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министра просвјете и црквенијех послова,
Министар правде,
Мило Дожић с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Председника Министарског Савјета, Министра Иностранних Дјела, постављамо:

за рачуноиспитача Главе Државне Контроле Петра М. Милића, управника поштанско-телеграфске штације у Никшићу.

Наш Председник Министарског Савјета, Министар Иностр. Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 12. септембра, 1906 г.

НИКОЛА с. р.

Предсј. Мин. Савјета
Министар Иностр. Дјела
Л. Мијушковић с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра унутрашњих дјела постављамо:

за племенског капетана капетаније планине пивске Матију Кецојевића, досадашњег вршиоца дужности капетанске исте капетаније;
за племенског капетана луковске капетаније Бошка Ђетковића, досадашњег писара исте капетаније;
за племенског капетана голијске капетаније Андрију Контића, досадашњег писара исте капетаније;

за племенског капетана језерскошаранске капетаније потком. Михаила Шибалију;
за племенског капетана љеворечке капетаније оф. Стевана Марнића.

Наш Министар унутрашњих дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 12. септембра 1906.

НИКОЛА с. р.

Министар унутрашњих дјела:

Лабуд Гојнић с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра унутрашњих дјела постављамо:

За чланове Привредног Савјета:
Сава Вулетића, председника општине вароши Цетиња;

Јанка Дрљевића, секретара I. класе управног одјељења Министарства унутрашњих дјела;

Филипа Јерговића, члана главне државне контроле;

Лазара Бркића, професора гимназије;

Петра Пламенца, секретара I. класе привредног одјељења Министарства унутрашњих дјела;

Вука Вулетића, трговца на Цетињу;

Дра Јосифа Реака, марвеног љекара зетско-брдске области;

Милисаву Дедовића, секретара Министарства просвјете;

Кап. Мата Катурсића, управитеља царинарнице вароши Никшића;

Ајана Марића, трговца у Колашину;

В. Петра Војводића, економа Никшићке области;

Ива Калуђеровића, економа приморско-црмничке области;

попа Јована Вујановића;

Марка Гвозденовића, трговца на Цетињу; и

Ф. Вимера, капелника војне музике.

Наш Министар унутрашњих дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 12. септембра 1906.

НИКОЛА с. р.

Министар унутрашњих дјела:

Лабуд Гојнић с. р.

ЛИСТАК

О Достојевском

...Нормална филозофија нормалнога Руса створила је много за руско друштво пошљедњих година. Шумила је, бучала и страшно полемику изазивала од стране либералских рутинера; младо, пак, покољење поздрављало ју је јер је знало да наше ослобођење није у политици већ у нечем дубљем од политике. Около Толстоја се сабрала читава секта Толстојеваца, и ако је Толстој о тим својим жарким приврженицима, који су његову науку одвели до неадекватности, говорио с хумором и тврдио, смијући се, да он сам није Толстојевац, ипак је он стао у средину тих људи и тога покрета, тога огромног моралног покрета који је у интелигенцију, свикнуту само политичком резонерству, унио и друге појмове.

Али руску историју не воде само нормални људи. Русија има своје луде и своје будале. Ти људи скривају у себи нечега, угледали су у себи нечега великога и необичнога; то је онај велики контраст који је у човјековој природи видео Кант и који стоји у супротности међу емпиријом и мистицизмом, међу човјечјим и божјим бићем. Али гоме што је било доступно познању Кантову, томе

Избори народних посланика,

извршени на дан 14. септем. за скупштинску периоду од 1906—1910.

1. Варош Цетиње, Вој. Шако Петровић, државни савјетник у пензији.
2. „ Подгорица, Спасоје Пилетић, предсј. подгоричке општине.
3. „ Никшић, Симо Шобајић, трговац из Никшића.
4. „ Колашин, Павле Вујисић, предсј. обл. суда у Колашину.
5. „ Бар, Марко Петровић, обласни управитељ у оставци.
6. „ Улцињ, Сердар Саво Пламенац.
7. Капет. пјешивачка, Лазар Мијушковић, пресједник мин. савјета.
8. „ горњо-црмничка, Лабуд Гојнић, министар унутрашњих дјела.
9. „ доњо-црмничка, Јован Пламенац, школски надзорник.
10. „ барска, Гаврило Церковић, вр. дуж. пред. обл. суда у Бару.
11. „ мркојевићска, Оца Карађузовић.
12. „ цетињска, Ристо Поповић, члан Великог Суда.
13. „ његушка, Војвода Божо Петровић, председник министарства у пензији.
14. „ граховска, Марко Петровић, обласни управитељ у оставци.
15. „ цеклинско-добрска, Мило Татар.
16. „ љуботињска, Ђуро Дреџун.
17. „ петрушинска, Спасоје Радуловић.
18. „ доњо-цеклинска, Вој. Шако Петровић, држ. савјетник у пен.
19. „ подгоричка, Поп Војин Поповић.
20. „ доњо-кучка, Михаил Иванович, заст. члана Великог Суда.
21. „ љешко-пољска, Поп Крсто Поповић.
22. „ језерско шаранска, Ристо Поповић, члан Великог Суда.
23. „ уљињска, Саво Ђурашковић.
24. „ љешанска, Митар Вукчевић, члан обласног суда на Цетињу.
25. „ краљска, Љубо Бакић, вршилац дужности члана обласног суда у Подгорици.
26. „ зетска, Саво Вулетић, председник цетињске општине.
27. „ мартинићска, Драго Радовић.
28. „ андријевачка, Јанко Спасојевић.
29. „ шекуларско-трепачка, Милисав Раичевић, заст. председника обласног суда у Никшићу.
30. „ требјешка, Марко Петровић, обл. управитељ у оставци.
31. „ чевско-бјеличка, Марко Вукотић, члан Вел. Суда у пензији.
32. „ онутно-рудинска, Нико Татар, надзорник монопола.
33. „ бањска, Марко Петровић, обласни управитељ у оставци.
34. „ никшићска, Вуко Кривокапић, индустријалац.
35. „ луковска, Милисав Николић, члан обл. суда у Подгорици.
36. „ липовска, Јанко Тошковић, учитељ у оставци.
37. „ виперска, Спасоје Пилетић, председник општине подгоричке.
38. „ полимска, Ј. Спасојевић, секретар министарства финансија.
39. „ цуцко-ћеклићска, Саво Кривокапић.
40. „ шестанско-селачка, Лазар Јововић, упр. никшићске поште.
41. „ затријевачка, Душан Греговић, књ. консул у Скадру.
42. „ доњо-морачка, Мило Дожић, министар правде и заступник министра просвјете.
43. „ жупа-пивска, Вој. Лазар Сочица, бриг. у пензији.
44. „ усковка, Јаков Алексић.
45. „ рудинска, Бајо Гардашевић, члан Великог Суда у пензији.
46. „ дробњачка, Поп Милосав Томић.
47. „ вражегрмска, Др. Марушић, љекар.
48. „ ком.-загарачка, П. Радовић.
49. „ спушка, Јовета Ђетковић.
50. „ горњо-кучка, Поп Вуко Поповић, учитељ.
51. „ колашинска, Мујо Влаховић.
52. „ пољска, Војвода Ил. Пламенац, бив. министар војни.
53. „ величка, Јеврем Бакић.
54. „ павковићска, Милија Павићевић.
55. „ братоножићска, Поп Никола Симовић.
56. „ љеворечка, Радоје Поповић, кап. у оставци.
57. „ крајинска, Адем Браимов Колић.
58. „ планина пивска Н. Бајагић, кап. у оставци.
59. „ горњо-морачка, Сава Драговић, члан обл. суда у Колашину.

руски дух није био вјешт. Он се само приближио томе контрасту и то не свјесно већ само по осјећању. Он га је наслутио у себи, стресао се и засмијао тако исто и чудно и лудо. Отуда потиче руска будалаштина. У Русији су почели говорити лудаци, и та лудост, висока и генијална у својим појавама, права је црта руске природе као и тријезна нормалност Толстојева. Нормални тип то је тип рускога моралисте; безумни тип то је тип рускога метафизика с његовим недовршеним и необичним корацима. На челу данашње литературе стоје: нормални Толстој и луди Достојевски.

Достојевскога већ одавно није међу нама али слика његова стоји пред очима данашњег покољења у пластичном облику. То је присни друг одушевљенога лудака, који изазива од стране Толстоја и од стране тако нормалних епских фигура Тургенева и Гончарова посебан утисак. Између умјетничких великана минулога доба подсећа Достојевски, и то само издалека, на Гогоља, који је био и страшно компликован у својој природи и психолошки растројан у својим стварањима, болешљив и с лицем на коме се виде црте измученога сатанизма, с очима које су се чудно кретале — такав је био и Достојевски, такога се сјећам из своје младости, кад сам га случајно као студент видео на једном јавном вечеру. Он је бачкој гомили говорио нешто својим

оригиналним језиком, и сјећам се да су му се млади људи смијали ради пророчких ријечи његових, за које онда још није био дошао час. Кад би се он јавио сада с истим неизмијењеним ријечима, скуниле би се густе гомиле свијета и слушале га без икаквога неразумијевања. Наша литература управо сада ступа у струју Достојевскога.

Достојевски је растројено човјеку душу до дна и показао неизбјежну трагедију његова живота, које има своју видну индивидуалност на оној танкој црти што се далеко склања од стварности. Ако прегледамо најглавније списе Достојевскога, можемо рећи да је он човјечју вољу употребљавао фино и увијено егистички и у њеном вјечитом контрасту с човјечјим срцем. Воља и срце се боре међу собом као два противна елемента, од којих има сваки своју посебну Динамику. Све што видимо око себе, све је то пошљедница посебне воље и воље множине, која има своје ниже и више законе. — Физиолошке и естетичке. Воља је махом зла у својим сјајним и страстним појавама, зато што у својој метафизичној, тајанственој и неразлученој основи стоји насупрот добру које се не да потиснути побједом посебнога бића.

Таква је филозофија умјетничкога стварања Достојевскога, и управо та филозофија, која је ослободила проблеме морала од свакојаким утилитарних обзира,

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

Дворске и дипломатске вијести.

— Њено Височанство Књагиња-ца Вјера отпутовала је јуче у Италију у пратњи ађутанта Ђ. Кр. В. Господара, г. Михаила Поповића.

— Г. барон Кун од Куненфелда, аустро-угарски посланик, отпутовао је на одсуство. Послове посланства као отправник отправљаће вице-консул г. Никола пл. Јуристовски.

— Г. Никола пл. Јуристовски, аустро-угарски вецеконсул, одликован је орденом Даниловим III. реда.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

(Српска Књижевна Задруга.) Српска Књ. Задруга у Биограду позива на упис на петнаесто коло књига Српске Књижевне Задруге овијем прогласом:

Петнаесто редовно коло књига Српске Књижевне Задруге, за 1906. годину, штампано је и дијелом већ укоричено, тако да ће размишљање књига задругарима почети тачно 1. октобра ове године.

У петнаестоме колу ови су списи:

1. *Јелисавића*, драма Ђуре Јакшића.

2. *Лазарица*, пјесме о Боју на Косову, од Сретена Ј. Стојковића.

3. *У часовима одмора*, приповијетке Светозара Ђоровића.

4. *Знаменићи Срби Муслимани*, од Миленка М. Вукићевића.

5. *Свеш*, комад у четири чина од Бранислава Ђ. Нушића.

6. *Госпођа Бовари*, роман Густава Флобера, у преводу Душан Л. Ђокића.

Управа Српске Књижевне Задруге при спремању књига овога кола водила је озбиљнога рачуна о свима досадашњим жељама и напоменама Задругиних чланова, нарочито о онима које су исказане на пошљедњој редовној скупштини, те је број штампаних табака у овоме колу од 100, 110, па и 115 штампаних табака, колико је било у ранијим колима, смањен на осамдесет; али је зато у овоме колу шест одабраних списа из наше и стране књижевности и, што ће нарочито обрадовати и повјеренике и задругаре, књиге ће бити још у првој половини мјесеца октобра у рукама Задругиних чланова.

При спремању књига петнаестог кола Задругина је Управа морала овако поступати већ и тога ради, што је било пријекно потребно да се уштедама и уреднијем прикупљањем задругарских улога обезбједи нашој Задрузи опстанак и даље напредовање, да се задруга сачува незгода у које је у последње доба била зачала, што се при спремању књига увијек рачунало на већи одзив задругара, те су штампана већа и скупла издања, но што се то могло чинити по стварноме одзиву задругара према појединим колима.

И повјереници и задругари, надамо се, појмиће прилике у којима се налази Српска Књижевна Задруга, а које су отворено и искрено изнијете у Извјештају за 1904. и 1905. годину (који се шаље повјереницима, како би се и сами, а и њихови задругари, боље обавијестили о стању у Задрузи), и неће жаљити ни труда, ни времена, него ће и они са своје

посебно је блиска данашњем човјеку. Романи се Достојевскога читају данас с нарочитим интересом, јер се дотиче руски човјек с њима у још неразрјешеним проблемима своје душе, с питањима која је може бити поставио али не и ријешити Толстој. „Злочин и казна“, „Идиот“, „Бијеси“, „Браћа Карамазови“ — у тим безумним и несређеним романима је разјашњено руско живљење у свој дубини својој. Демонска мисао Расколнкова, да постане други Наполеон, коме је све допуштено, живљење женске душе, разбјене у борби дивљих страсти, у лицу Настасије Филиповне у роману „Идиот“, сам тај идиот, кнез Мишкин са својим екстазама, даље идеја богочовјека у „Бијесима“ и „Браћи Карамазовима“ — ту је пред нама сав унутарњи процес садашњости. Ту је Достојевски преухитрио и претекао Ничеа. Овдје видимо, у свој његовој моћи, демонски елемент човјеков. И врх свих тих романа говори у огњеним језицима некаква пророчка мудрост која види невидљиве ријечи, која те некуда зове и вуче. Ко само површно познаје Русију, тај зна да сада господује у њој тријезни и нормални дух Толстоја, да звијезда Достојевскога још није изишла на хоризонт гомиле и ако нема сумње да необична свјетлост те апокалиптичне звијезде већ узнемирује и очарава све мекоосјећајне људе у Русији.

„П“

стране учинити све што могу, да одзив нашега народа према овој установи нашој буде за најкраће вријеме бар двогуб и такав, да наша Задруга дође у могућност, да својим задругарима даје опет и више књига и много више штампаних табакана у једноме колу.

Већ досадашњи одзив задругара за четрнаесто колу даје права Задругиној Управи, да се смије с правом надати овом већем одзиву задругара и усрдној помоћи повјереника. Јер кад се упореди стање Задругине благајнице на дан 31. децембра 1905. године са стањем које је било на дан 15. августа ове године (дакле, у 1905. години за 12 мјесеца а у овој години само за 7¹/₂ мјесеца), види се да је Задругина благајница примила:

у 1905. г.	у 1906. г.
за наредно коло — 19504 — дин.	26254 — дин.
за ранија кола — 2838 — дин.	5178 — дин.
за Забавник — 14350 дин.	3162 — дин.
за Чика-Јовине књиге — 10670 дин.	11015 дин.
за књиге ранијих кола — 32140 дин.	70920 дин.

Дакле, у овој години за 7¹/₂ мјесеца примљено је по свима партијама више него што је примљено у прошлој години за цијелу годину, а, с друге стране, издаци у овој години по свима су партијама знатно смањени.

Купљење задругарских улога треба повјереници да почну *однах* и сав покуљењени новац да пошљу *искључиво* благајници Српске Књижевне Задруге, или непосредно у Биоград, или, ако је коме то удесније, у Земун (Zemlin poste-restante.)

Ко не пошље задругарске улоге најдаље до 25. септембра ове године, неће моћи да добије књиге о првој експедицији, која ће почети тачно 1. октобра. Зато треба похитати с купљењем и слањем покуљењених задругарских улога.

Као што је повјереницима Задругиним познато, задатак је Српске Књижевне Задруге да ради на томе, да се ваљана српска књига што више рашири у нашем народу, допирући и тамо, куда иначе српска књига врло ријетко долази, или је никако и нема. Са свим је природно, да вршење овога задатка Задругина поглавито зависи од заузимљивости Задругиних повјереника. Задругина Управа има дужност да одабере што боље списе, да их одјене у што боље српско рухо и да их на вријеме спреми; али повјереници су ти, који треба да буду посредници између Задругине Управе и задругара, да понуде и рашире Задругина издања и покупе и на вријеме пошљу Задругиној благајници задругарске улоге, те да тако *помогну и Задругиној Управи у управљању* Задругом и српским читаоцима, да лако добију ваљану српску књигу.

Ко би се желио примити дужности повјереника Задругина, да у својој околини прикупи задругаре, нека се обрати Задруги, па ће добити потребна упутства за рад.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

(Наименован за ген. ађутанта). Његово Краљевско Височанство Књаз Господар благоволио је наименовати за Свога генералног ађутанта бригадира Митра Мартиновића, државног савјетника.

(Књажеви питомци.) Њ. Кр. Височанство Господар благоволио је примити за Књажеве питомце и послати у лицеј код Галата Сераја у Цариграду: Јована Никова Алексића из Брчела, Милана Вукова Кустудића из Никшића, Ђура Милошева Вукмановића из Подгора, Милоша Крикунова Стругара из Улциња, Андрију Ивова Новаковића из Бара, и Блажа Стевова Кнежевића из Грађана.

(Одликовања). Њ. Кр. В. Господар благоволио је одликовати крстом V степена Данилова реда Ђура С. Врбицу, племенског капетана, Сава Радулова Перовића из Цуца и капетана Шћепана Поповића, управитеља царинарнице на Његушима; златном медаљом за ревност Сава Врбицу, кап. писара и Луку З. Поповића писара царинарнице, и сребрном медаљом за ревност Дамјана Врбицу са Његуша.

(Из Главне Држ. Контроле). Главна Држ. Контрола издала је похвални лист г. г. Ђуру С. Врбици, племенском капетану, управитељу царинарнице кап. Шћепану Поповићу и Марку Вукчевићу, управитељу поштанско-телеграфске штанице на Његушима за нађено испривно стање каса и рачуна код истијех.

(Поздравни телеграми). Српски и бугарски професори сакупљени у Софији поздравили су преко управе професорски збор цетињске гимназије. Поздрав гласи: Директору гимназије, Цетиње. Српски и бугарски професори сакупљени у заједничку конференцију у Софији на јануарном одједу у Славјанској Бесједи сјећају се колега у славној Црној Гори и пију за добро здравље њихово; јер знају колико и они чезну за заједничким

шљеменом културе и просвјете једноплемених и братских народа.

Предсједници

Никола Бијев, Петар Типа.

Цетињски професорски збор одговорио је овим телеграмом: „Никола Бијев, Софија. Искрено се радујемо, што видимо, да толико потребна нам слога између Срба и Бугара сваки даном све више расте. Благодарни на братском сјећању, срдечно вас поздрављамо“.

(† Петар Мајић, студент философије). У селу Врању, што припада дијелу Зете који је под Турцима, испустио је у прошлу недјељу 10. овог мјесеца своју тешком болешћу сушеном измучену душу *Петар Мајић*. Студент философије на универзитету у Биограду, а у уторник 12. истог сахрањен је пред црквом у Голубовцима уз огромно саучешће Зећана с једне и с друге стране границе.

Покојни Петар је био јединац син угледног свештеника врањског *Филипа Мајића* родом Голубовчанина, а у Голубовцима је угледао свијета и његов Петар, и ту свршио три разреда основне школе. Четврти разред је Петар свршио у Подгорици, а нижу гимназију и богословско-учитељску школу на Цетињу. Учио се свакад одлично и у средњој школи је свакад био питомац црногорске државе. Довршивши 1898. године богословско-учитељску школу постао је учитељ прво у Зупцима, затим је премјештен у Бар, у Братоножиће и у Љешанску нахију. Учитељство је пет година свакад се одликујући особитом ревношћу у раду и солидношћу и у реду и у животу уопште. За учењем је имао ненаситну жудњу, и гоњен њоме 1903. год. напусти службу и ступи на Велику Школу у Биограду.

У Биограду је нашао Петар оно за чим је вазда тежио: добре професоре и библиотеке. Јурио је с предавања да падне на књигу, а са књиге опет у школу и у томе му је пролазило вријеме. Узео је и перо те почео писати. О прошлом св. Сави награђен је његов рад о Зети (опис земље и народа) и без сумње ће се штампати у дотичном алманahu.

И болка је дошла као природна пошљедица неуморног ђачког рада и не баш доброг издржавања, али пок. Мајић није презао, напротив он је радио све више док је пролећетас сасвим поустао и по савјету љекара морао је похитати у свој завичај да ту уморне кости остави.

Мајић је био риједак примјер бистрине и вредноће и много је обећавао свом народу, те је смрт његова велики губитак, а највећа губе у њему његови ожалошћени родитељи, који су око њега вијек оставили и сву наду на њега полагали и његова тужна удовица са ситном дјечицом, који су смрћу свог Петра за навијек заплакали. Но утјеха им је што га не жале само они, но га жале сви који су га познавали, заједно с њима моле се Богу за покој његове душе.

В.

ТЕЛЕГРАМИ

(Бечког Кор. Бироа).

Цариград, 11. сеп. Цар Франц Јосиф ставио је овдашњег аустроугарског посланика Калича у пензију по његовој молби, давши му у исто вријеме титулу грофа.

Атина, 11. сеп. Оклопњача „Псара“ отпловила је данас за Крит да прихвати принца Ђорђа, који се враћа у Атину.

Софија, 11. сеп. Књаз се вратио из иностранства.

Биоград, 11. сеп. Краљ се опоравио од назеба.

Копенхаген, 11. сеп. Агенција „Рица“ јавља из Хелсингфорса, да је царска руска породица учинила неколико излета у лов.

Петроград, 12. сеп. Неколико листова јављају из извора, којима се може вјеровати, да Јапанци утврђују јужни Сахалин.

Цариград, 13. сеп. Према вијестима које доноси париски „Тан“ изгледа као да се код Султана констатовало, да има кречну болест у хртеници, али да се та вијест не потврђује. — Именовање Заммиса за гувернера на Криту било је достављено Порти. У једној од пошљедњих министарских сједница ријешено је да се против тога наименовања уложи протест. Из Скадра јављају, да је било сукоба из-

међу народа и војске у Кроји, где је било послано једно одјељење војске да силом наплати порез. Појединости о томе још нема, пошто је телеграфски саобраћај прекинут. Порта је примила од свих великих сила, а Илдиз од неколицине владара увјерења да Бугарска нема никакве намјере да поруши мир, и у исто вријеме обећање, да ће вршити у помирљивом правцу своје посредовање у Софији. — Грчки митрополит у Корицама у битолском вилајету убијен је. Убице су на поуздано Куцовласи.

Атина, 13. сеп. Принц Ђорђе кренуо се из Канеје. Приспјеће данас у Пиреј. Зајмис ће се друге недјеље кренути за Крит.

Атина, 14. сеп. Према „Хавасовој Агенцији“ принц Ђорђе кренуо се на пароброду „Псара“ из Канеје. Велики број наоружаних Крићана хтио је да обустрва одлазак принчев. Међународне трупе умијешале су се и пуцале, на што су Крићани одговорили. Било је 2 мртва и више рањених.

Софија, 14. септем. Аладро Кастриота, претендент на арбанашки пријесто, налази се овдје од неколико дана под туђим именом. Софија је пошљедње мјесто у његовом путовању ради агитације по Балкану. Једном новинару рекао је Кастриота, да му стоји на расположењу арбанашка војска од 50.000 момака, којом ће Бугарској притећи у помоћ у случају њенога сукоба са Турском. Кастриота на овај начин тражи, да ступи у везу са македонским усташима, који нијесу хтјели да изађу у сусрет његовим жељама.

Беч, 15. септембра. Званичне новине саопштавају својеручно царско писмо Каличу. Жалећи што моли за пензију и уважавајући његову молбу, цар му изјављује искрену благодарност на свима његовим одличним услугама, које је указао одано и вјерно њему и држави, те му у знак благодарности и признања подарује титулу графа.

НА ЗНАЊЕ

Управама основних школа

На основу објаве штампе у 29. и 30. боју „Гласа Црногорца“ од ове год. Управа Држ. Штампарије на лицитацији, држатој 30. јула тек. год. закључила је уговор са књијаром Пера М. Калуђеровића на Цетињу, за препродају свију државних издања као: школских уџбеника, закона и у опште свију књига које се штампају у Државној Штампарији.

Према тачки петој поменутог уговора Књијара П. М. Калуђеровића дужна је шилати школске уџбенике и друге књиге државног издања — који се у Држ. Штампарији штампају о своме трошку до потоње поште у унутрашњост Црне Горе; на овај начин ученици ће добијати уџбенике по цијени означеној на корицама, без терета поштарине. —

Да би се избјегло свако одоцњење и тим спријечило неспоразумјење између Књијаре П. М. Калуђеровића и Школских Управа, најбоље је да Школ. Управа шаљу поменутој Књијари своје наруџбине препорученим писмом — а такође у исто вријеме и новац за наруџбине. На сваку наруџбину треба означити тачну адресу школске Управе, мјесто гдје је школа и најближу пошту.

Број 263. Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина — Одјељења Државне Штампарије. На Цетињу 4. септембра 1906. 23

ОБЈАВА. — По одобрењу Министра Финансија и грађевина — у недјељу 17. септембра т. г. даваће се у канцеларији Управе Царинарнице у Подгорици на лицитацију прегон државне соли с Плавнице у Подгорицу и с Плавнице у Никшић — у времену од три године.

С Плавнице у Подгорицу прегониће се годишње приближно један милион (1,000,000) килограма соли, а с Плавнице у Никшић један милион и петстотина хиљада (1,500,000) килограма годишње.

За прегон с Плавнице у Подгорицу лицитант мора положити кауцију од 3,000 круна у готову или у непокретности, а за прегон с Плавнице у Никшић 5,000 круна.

Подноснија обавјештења о лицитацији могу се добити сваког радног дана у канцеларији Управе Царинарнице Подгоричке и Никшићске или у канцеларији Министарства Финансија и Грађевина.

Број 1838—1—923.

Цетиње, 4. септембра 1906.

Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина.
(Зван.) 2,2

ОГЛАС — На основу рјешења Господина Министра финансија и грађевина од 16. јула ове год. одјељење Књ. министарства финансија и грађевина за наплату држ. задужења износи на јавну продају шљедече непокретности:

1. Земљу, крај и гору под „Границом“
2. Земљу, крај и гору с доловима под „Заграбљем“ и на истом имању једну кућу за становање и стају за живо.

Оба ова имања налазе се у капетанији цетињској при самој вароши Цетињу.

Сваки онај, који би желио купити поменута имања, нека се обрати писменом понудом потписатом одјељењу или се лично њему пријави најдаље до 1. новембра т. г. које ће, ако за то добије одобрење од Господна Министра финансија и грађевина, уступити имање оном, који би понудио најповољнију купну цијену било за готов новац или — уз добру гаранцију — на причек.

Опис непокретности;

Под „Границом“ 6 и ¹/₂ рала земље и крај (пригорак) уз њу од 4860 □ м. Границе: од сјевера општинска земља, земља Пера М. Иванишевића и земља Стева Поповића; од истока стари пут Цетиње — Ријека; од југа крај дубовички и црковна земља, коју Дубовичани држе; од запада колски пут.

Границе горе: од сјевера гора Степа Поповића; Јоша Никова и Стане Н. Поповића; од истока гора Михаила Поповића, Јове Ј. Ивановић и Јока В. Шпадијера; од југа гора Сава М. Дубовичанина и од запада стари пут Цетиње — Ријека.

Под „Заграбљем“ 3 и ¹/₂ рала оранице, мали пригорак и гора са 2¹/₂ до 3 рала земље у доловима. Границе: од сјевера земља синова Кика С. Иванишевића, гора Сава М. Дубовичанин и Бошка С. Иванишевића; од истока гора Мила Вукова; од југа и запада гора Степа Поповића и пут, који води на Заграбље. (У средини овога удута горе налази се нешто мало горе синова Кика С. Иванишевића под медницима.) У самом пригорку више земље кућа поземљуша са два одјељења, од клачног зида и доброг крова, дуга 10 м. и 60 цм. а широка 6 м. и 7 цм.

Сва ближа објашњења даваће одјељење сваком на захтјев.

Број 1791—III—15 1. септембра 1906 г.

Из канцеларије одјељења Књ. министарства финансија и грађевина за наплату држ. задужења.
(Званично) 3,3

ОГЛАС. — Према распису Господина Министра Финансија и Грађевина од 28. августа 1906. год. пуштен је у тецај црногорски никлени и бронзани новац у комадима од 20, 10, 2 и 1 паре.

Овим новцем замијениће се аустријски ситни новац. Управе Царинарница добиле су потребну количину новог ситног новца, којег ће давати у замјену новца у хелерима.

Царинарнице и друге државне благајнице примаће ситни аустријски новац најдаље до 15. октобра т. г. а Главна Држ. Благајна до 1. јануара 1907. пошље којег рока неће се примати хелери.

Број 1921—II—902.

Цетиње, 13. септембра 1906. год.
Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина Рачуноводно Одјељење.
(Зван.) 1,1

ОБЈАВА. — Према новом распореду угарско-хрватског парабродског друштва — почињући од 1. октобра ове године, по новом кал. — између Котора и Фијуме остале су само двије брзе линије овога друштва и то оне од сриједи и суботе.

Параброди ових двају брзих линија кретаће се, као и до сада, према поштанском распореду од 26. септембра 1905. г., број 5075.

Услед предње промјене, дилижанса из Котора за Цетиње полазиће сриједом и суботом у 3 сата послје подна а стизати у 9 сати у вече, осталих, пак, дана кретаће у 1½ сат послје подна а стизати овамо у 7½ сати у вече.

Број 4955 — Цетиње, 15. септембра 1906.
Из канцеларије поштанско-телеграфског одјељења министарства унутрашњих дјела.
(Зван.) 1,2

Службени огласи

ОГЛАС. — Износи се на јавну продају доле описана непокретност Луке Ш. Ковачевића из Цетиња, која је процијњена (процијњена) круна 6623 и 33 хел.

Лицитираће се потписатом суду 3. октобра и по потреби 3. новембра текуће и 3. марта идуче године почевши у 8. сати изјутра.

На прву лицитацију имаће се неће продати испод процијњене вриједности, на другу хоће и за ¼ исте, а на трећу за онолико колико се највише понуди.

Лицитанти претходно полажу кауцију 10% од процијњене вриједности.

Позивају се они који на ову имовину имају какво право, да се пријаве суду прије прве лицитације.

Опис непокретности:
Једнокатна кућа на Цетињу у Катунској улици, висока 3-83 дуга 11-10 и широка 12-42 метра, са осам одјељења и то при земљи двије собе и двије кухине са портиком и под кров двије собе са портиком.

Кући припада авлија од 822-15 квадратних метара у којој се налазе једна теза и ковачка радионица.

Имаће граници: од истока кућом и баштом Васа Мартиновића, од југа Херцеговачком улицом, од запада Катунском улицом и од сјевера кућом и баштом Пера Ковачевића.

Број 809—IV—1904—114.

Цетиње, 12. септембра, 1906. год.
Суд Општ. вароши Цетиња
Р. 188, Бр. 436, 1,1

ОГЛАС. — На основу решења Књ. Обласног Суда у Колашину од 28. јуна о. г. број 1003 ex 1906—II—1904—6.

Износи се на јавну продају кућа малољетне Милице кћере покојног Војина М. Дрекаловића, налазећа се у вароши Колашинској, за измир-њених дугова, која је процијњена круна 520.

Продаја ће се извршити у канцеларију општинског суда у Колашину, за продају одређују се три рока 7. октобра 7. новембра ове године и 7. марта 1907. год. у три сата послје подне, на први рок непокретност се неће продати испод процијњене вриједности, на другом и ниже, али не испод ¾ испод процијњене вриједности а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство од 10% процијњене вриједности непокретности.

Позивају се сви они који имају на непокретност какво реално право као сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:
Кућа постојећа у вароши Колашину у линију улице која води државној кући, саграђена је од дрвеног материјала (чатме) на једном боју покривена штицом иста је широка од лица улице метара 4. 12. цм. дугачка 8 и 50, садржи једну камару и једну кухину, позади исте башча дуга метара 17, широка 4 и 12 цм. са 4 шљиве и половина једног коријена крушке.

Опис непокретности граничи:
Од истока кућом и башчом Илије Пижурице, запада кућом и башчом Милоша Дрекаловића, југа башчом Мила Весковића, а од сјевера улицом.

Број 239—II—1904—2.

У Колашину, 7. септембра 1906.
Општински Суд
Председник Кап. Мијат Реџић
Р. 253, Бр. 431, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно ријешењу Књ. Обласног Суда на Цетињу, од 20. јуна ове год. Број 1217—IV—1906—185. износи се на јавну продају доле описана непокретност ком. Станка Петровића с Његуша, која је процијњена кр. 2800.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда на Његушима.
За продају се одређују три рока: први на 1. октобра други 1. новембра 1906. год. и 1. марта 1907. год. у 10 сати прије подне.

На први рок непокретност се неће продати испод процијњене вриједности, на другом и ниже али не испод ¾ процијњене вриједности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство од 10% процијњене вриједности непокретности.

Позивају се сви они који имају на непокретност какво реално право као сви они који имају право прече купње да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:
Земље косачине једна коса и три че-река код Порана под село Ераковиће. Ограничена је: од истока путем сеоцки-јем, југа земљом Лабуда Гајова и Јова Савова, запада Сава Лазова, и сјевера Јова Савова и Илије Вукова.
Број 571—1906—96.

На Његушима, 9. септембра 1906. г.
Капетански Суд
Кап. Буро Врбича
Р. 192, Бр. 430, 1,1

ОГЛАС. — На основу ријешења Књ. Обласног Суда у Никшићу од 10. маја о. г. Број 1038. Износи се на јавну продају доле описане непокретности Димитрија Стеванова Ђурђевића из Лукова, које су процијњене круна 2273.

Продаја ће се извршити у капетанском суду у Озринићима. За продају су одређена три рока: 10. октобр 10. новембар ове год. и 10. марта 1907. од 8 до 3 сата после подне.

На првом року неће се непокретности продати испод процијњене вриједности, на другом хоће и ниже, али не испод ¾ процијњене вриједности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцима највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијњене вриједности.

Позивају се сви они, те имају на непокретностима какво реално право, дужникови повјериоци, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:
1.) У „Ивање“ оране земље рала 2¹/₂ звано „Речине“, граничи: од истока Широ Гајов и Милутин Илин, запада Крсто Митров, сјевера Широ Гајов, југа комун. Процијњено круна 90.

2.) У „Ивање“ Оране земље рала 2¹/₂ и на истој земљи једна стаја, граничи: од истока пут, запада и југа Милутин Илин, а од сјевера поток. Процијњено круна 112.

3.) У „Ивање“ земље оране рала звано „Нуга“ граничи: од истока Илија Стеванов, запада Широ Гајов, сјевера Ивањска страна а од југа поток. Процијњено круна 50.

4.) У „Ивање“ код Цане, оране земље рала граничи: од истока пут постојица, запада и југа поток, сјевера Илија Стеванов. Процијњено круна 40.

5.) У „Ивање“ оране земље рала 5¹/₂ звано „Лука“ граничи: од истока Машан Мирков, запада пут, југа комун, а од сјевера Тришко Радовић и Илија Стеванов. Процијњено круна 164.

6.) У „Ивање“ звано „Бријег“ оранице рала граничи: од истока пут, запада Милутин Илин, сјевера и југа комун. Процијњено круна 36.

7.) У „Ивањску страну“ два дијела горе граничи: од истока Милутин Илин,

запада Крсто Митров сјевера комун, а од југа земља истога Димитрија. Процијњено круна 40.

8.) У „Крстац“ два дијела горе, граничи: од истока Широ Гајов, запада Милосав Перов, сјевера комун, а од југа Милутин Илин. Процијњено кр. 20.

9.) У Планину под Дажник звата „Пољана“ ливаде коса 2¹/₂ и земље оранице рала 2 у једном комату, граничи: од истока Широ Гајов, а законито рало земље Димитрија Стеванова, запада, сјевера и југа комун „Букова Алуга“. Процијњено круна 775.

10.) Под Дажник звати „Долови“, ливаде коса 12¹/₂ и оране земље рала 2¹/₂, све у једном комату граничи: од истока Широ Гајов, запада Илија Стеванов Јаков Радовић и Широ Гајов, сјевера комун, а од југа Широ Гајов. Процијњено круна 790.

11.) У „Дажник“ ливаде коса 6¹/₂, граничи: од истока, сјевера и југа комун, запада Милутин Илин. Процијњено кр. 106.

12.) У „Снијежнице“ ливаде коса 2 и на истој дио од једног „Убла“ граничи: од истока комун, запада и сјевера Грујо Иванов, а од југа Симо Јоковић. Процијњено круна 50.

Број 817 ex 1906—624—1905
У Озринићима, 9. септембра 1906.

Капетански Суд
Заступник Кап. Бошко Ђетковић
Р. 530, Бр. 432, 1,1 писар капетаније

Приватни огласи

Управа Друштва за потп. заната и трговине у Црној Гори за своју књиговезачку Школу и Радионицу на Цетињу

Тражи Књиговесца одмах

добра и искусна у књиговезачком послу и позлати књига. Плата према погодби од 100 па на више круна мјесечно.

Компетенти нека пошаљу своје дипломе оспособљења и увјерења о досадашњем раду и владању с условима на Управу Друштва.
Р. 58, Бр. 428, 2,2

ОБЈАВА. — Потписана Банка јавља својим и акционарима на Цетињу, да је изабрала г. Илију Хајдуковића, управитеља лабораторијума за свога повјереника на Цетињу на мјесто г. Сава Вулића.
Извјештавајући о овом, молимо наше г. г. акционаре, да се због уплате и других обавјештаја извоље обраћати г. И. Хајдуковићу.
Р. 50, Бр. 419, 2,3 Подгоричка Банка

НА ЗНАЊЕ. — Мојим дужницима да ми дуг до 1. новембра ове године исплате. Ко ми до тога дана дуг не исплати, против моје добре воље, предаћу га преко мога опномоћеника Суду.

Цетиње,
Р. 35, Бр. 423, 2,4 Тришко Прњатовић

КО ЖЕЛИ ДОВРО И ЈЕФТИНО КУПИТИ,

нека се обрати мени. Мјесто 150 К само 110 К првокретни котачи (бицикли) модел „Атла“ 1906 са јаметном годину дана. За гонобје 130 К.

Слободно коло са брезане ногом 20 К више. Огртачи (гуије) по 6, 7, 8 Кр. Широкни 4—5 К. Сви дијелови котача и прибор уз највише цијене. Употребљени котачи по 65, 70, 80 К Специјални каталог бицикла на захтјев бесплатно. При наруџбама 20 К унапријед, остатак уз поузеће (ривалсу) Умјесто К 40 само К 12. Најфинији, чисто

акром, двоетруки дурбин, најпоштни, најбољег састава, са 6 објектива, најбоље каквоће. Модел „Zeiss“ за путовање, ка-залшта и т. д., 144 mm. ви-сок, објектив 43 mm. промјера уз вапредну свијетлост, са колашом кожни ток и ремеће К 12. Као што је доказано, продано је преко 10.000 комада војени, споретским клубовима и т. д. Мој велики алустров, каталог претепа, сатова и мно-гих бечких новосту бесплатно на захтјев. Наружбе вршим једино уз поузеће (ривалсу). Што се не допада, примаем натраг и замјенујем или по-враћам паре. Протоколанс. твено. Дом

М. Рундбакић Wien IX
Lichtensteinstrasse 23. УТЕМЕЉЕН 1875 г.
И. п. број 350 (5—10)

ЈАВНА ЗАХВАЛА

Г. поп Алекса Хајдуковић, из родољубивих осјећања својих к религији у опште, а на посе према својој бившој парохији, није никад ни у ком случају избјегавао, а да јој не пошље по неки црквени поклон, који су пријеко потребни за нашу цркву.

Пошто су прилози нашој цркви као лично његови, тако и други, стигли — сопственим његовим заузимањем — то потписани сматрају за дужност изјавити своју благодарност за шљедече: Јеванђеље, великог формата у калифи, оковано чистим металним позлаћеним плочама; једну елегантну посребљену кадioniцу, цјелокупно свешт. одјејање, и друге орнаменте, све од fine материје, које је (потоње) чистим његовим заузимањем, из љубави према истог, поклонила управа Руске Николајевске болнице у Цариграду, на чему нек им је у име цијеле парохије Утршке најискренија благодарност.

Утрг. 8. септембра 1906.

Цркв. — Општ. Одбор Пар. Утршке.
Р. 131, Бр. 433, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

стиже нам тужна вијест, да је наш никад непрежаљени

† Јован — Јошо — П. Јововић

у Ангелос-кампу у Америци 29. јуна ове год. нагло испустио своју млађану душу у 21 години живота, спуштајући се у један рудокон паднувши са 20 метара висине.

Сматрамо за дужност овим путем изјавити највећу благодарност г. г. Раку С. Поповићу и Саву Н. Ђурашковићу, који одма прискочише и труда не жалише док је покојник матери земљи предао.

Хвала г. јеромонаху Никифору Симоновићу, који је покојника по црквеним обредима сахранио.

Вјечита хвала браћи: Његушима, Цетињанима, Ђеклићима и Ђелицама, који на тужни глас похитане на Његуше и лично учествоваше у нашој преголемој тузи, коју нам тијем у неколико олакшаше.

Хвала свакоме ко нам саучешће изјави.

Његуши, 6. септембра 1906. год.

Ожалошћени отац **Перо**, стриц **Јошо**, и остала родбина.
Р. 136, Бр. 429, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег непрежаљеног сина, односно унука, синовца и брата

† ГОЈКА

који се послје дво-мјесечног боловања 5. овог мјесеца пресели у вјечност у 3-ој години свог млађаног живота; сматрамо за дужност овим путем изјавити нашу особиту благодарност поштованом мјесном становништву обојег пола, који учествоваше у нашој жалости и покојника до вјечне куће испратише.

Такође остајемо благодарни и онима, који нам са стране изволише изјавити телеграфска и писмена саучешћа.

Хвала мјесном обласном лекару госп. Митру Радуловићу, који се онако својски заузимао да милог нам покојника од смрти отргне.

Поново хвала свима и свакоме ко нам ма којим путем изјави саучешћа у овој нашој жалости.

Подгорица, 8. септембра, 1906.

У име цијеле породице. Ожалошћени родители: **Јован** и **Јелена Ненезић**.
Р. 121, Бр. 434, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег нигда незаборављеног мужа односно оца

† Митра Ђуканова Вукославчевића

који се пресели у вјечност 30. јула у 63 години свога живота, сматрамо за особиту дужност овјем путем захвалити браћи племена Дуниоског, који у великом броју дођоше и труда не жалише, да покојника што љепше сахранимо. Хвала пријатељима Црмничке и Ријечке нахије, који у великом броју дођаше и покојника оплакаше и до вјечне куће испратише.

Особита хвала г. учитељу Мирашу Уличевићу, који се онако дирљивим говором са покојником над гробом опрости.

Попратнице, 10. септембра, 1906.

Ожалошћени: супруга **Стане**, синови: **Мило**, **Васо** и **Рако Вукославчевић** с родбином.

Р. 100, Бр. 435, 1,1